

vare tillagte en Gage af 2500 Rd. i mellemste Klasse, havde man der en passende og hensigtsmæssig Gage.

Tscherning: Førend jeg gaaer nærmere ind paa denne Sag, skal jeg bringe i Erindring, at vi under GageLovens og Finantslovens Behandling forrige Aar stødte, saavidt jeg forstod Regjeringens Udtalelser, paa den Betragtning, at Sportellønningen ikke laa indenfor Finantslovens Omraade. Jeg vil bede de ærede Herrer at flaae efter i Finantsloven for 1850—51, hvor de da ville see, at Regjeringen selv ved sit Forslag til Rigsdagen har sat disse Lønninger ind paa Finantsloven, hvor de indtil dette Dieblif stadig ere holdte faste gjennem den Paragraph, som opsummerer samtlige Forbehold, saaledes at ingen Sportler gives som Gage for nogen Mand i Landet uden ved den aarlige Bevillingslov. Det er godt at vide det, idet vi gaae til Behandlingen af denne Sag. Ved Siden heraf staaer der i Finantsloven et andet Forbehold, som gaaer ud paa, at enhver juridisk Embedsmand, der efter det samme Aar er ansat i de Embeder, hvorom der ved det foreliggende Udkast er Tale, er pligtig at underkaste sig den Forandring, som en Omforming eller Omdannelse af den juridiske Retsforvaltning her i Landet maatte kræve. Man vil altsaa see, hvor fuldstændig berettiget Forlangendet forrige Gang var, om at kunne behandle denne Sag paa Finantsloven, og at vi ikke derved betraadte noget som helst nyt Gebeet, allermindst traadte ind paa noget Domaine, som en vis Klasse Embedsmænd besad. Det Næste, vi maae lægge Mærke til, førend vi tage denne Lov under Behandling, er, at ved at betræde den Vej, vi gif ind paa, hvorved den ærede Minister forpligtede sig til i meget kort Tid at løse en vanskelig Opgave, istedetfor at søge at vinde Tid hertil, ved at finde sig i aarlig at forhandle med os om Gagerne for de enkelte Embeder, der maatte blive ledige, har Ministeren gjort sig det vanskeligt at løse Opgaven paa en fuldstændig og fyldestgjørende Maade. Jeg skal begynde med at sige, at jeg erkjender, at, efterat Ministeren havde givet et Løfte, som jeg dengang betegnede som gaaende videre, end jeg træde nogen som helst Mand kunde give det, har

han gjort Alt, hvad der stod i hans Magt, for at løse det paa en, idetmindste fra hans Standpunkt, ikke uheldig Maade. Det vil jeg erkjende, men jeg skal med det Samme sige, at efter min Overtydning er Opgaven aldeles ikke løst; thi den ligger ikke alene i at fremsætte visse Gageklasser med Gagesatser, men tillige i at forbedre og muliggjøre og fra et finantfielt Standpunkt gjøre Overgangen let til den Omdannelse af vort hele Retsvæsen, som forestaaer. Ved at behandle de enkelte Punkter i Loven noget nøiere skal jeg komme nærmere ind derpaa, og man skal da see, hvor lidt der er præsteret, eller rettere sagt, at der Intet er ydet i denne saa vigtige Retning. Jeg er ikke af den Mening, at det er saaledes, som jeg nu vil udtale det; men Enhver, der seer dette Udkast komme frem i dette Dieblif, skalde næsten antage, at den ærede Minister i Grunden var imod en Forandring af vort Retsvæsen, og at han gjennem det paant hang sig fast i det nu Bestaaende og ikke ønskede at komme ind paa noget Andet. Her er ikke i Udkastet Spor af, at den Overtydning har været fremherskende hos ham, at dette andet Retsvæsen var krævet af Grundloven og skalde staffles tilveie; der findes kun nogle henkastede Hentydninger angaaende Borgmesterembederne; men selv denne Side af Sagen er ikke bleven løst. For at omfatte hele Spørgsmaalet angaaende Sagens finantfielle Betydning skal jeg gjøre opmærksom paa, at efter et Gjennemsnit af Aarene 1850—59 udgjør den Statsindtægt, hvorom der her er Spørgsmaal, 620—621,000 Rd., og efter et Gjennemsnit af Aarene 1855—59 711,000 Rd. Udgiften udgjør for det sidste Aar, 1859, ikke mindre end 202,000 Rd. Det er betydelige Summer at komme til at raade over i en Haandevending. Det havde været meget lettere og meget sikkrere at prøve sig frem i nogle Aar ligeoverfor de enkelte Embeder, der bleve ledige, at see, hvorledes de kunde ordnes og hvorledes man fandt dem forvaltede efter den nye Lønningsmaade, imedens man ved Siden deraf søgte yderligere Oplysninger, for at faae at vide, hvorledes de endelig skalde omformes. Imellem alle de Oplysninger, vi have, hvis Værdi jeg forøvrigt ikke skal underkjende, mangler en Oplysning, der er meget